

Talepapir

Arrangement: Samrådsspørgsmål AQ

Hvornår: Tirsdag d. 31. maj 2016 kl. 19.00-23.00

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

12. maj 2016

Sags nr. 2016 - 4369
Akt-id 72747

DET TALTE ORD GÆLDER

**Udkast til tale til brug for besvarelsen af samråds-
spørgsmål AQ fra Udenrigsudvalget.**

Samrådsspørgsmål AQ:

Ministeren bedes i forlængelse af Altingets artikel den 20. april 2016 "Regeringen mistænkes for at snyde med ulandsbistanden" redegøre for regeringens brug af muligheden for at anvende midler fra udviklingsbistanden til at finansiere flygtninge- og integrationsaktiviteter, herunder oplyse, hvor stor en del af flygtningemodtagelsen og integrationsaktiviteten der er DAC'et årligt i de sidste fem år?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

1. Jeg vil indlede med at takke spørgeren for samrådspørgsmålet og for lejligheden til at drøfte spørgsmålet her i Udenrigsudvalget.

Jeg vil gerne starte med at kommentere den artikel, som Altinget bragte i dag, hvoraf det fremgår, at jeg skulle have afgivet forkerte oplysninger til Folketinget. Det vil jeg med det samme slå fast ikke er korrekt.

Jeg er opmærksom på, at det er et meget teknisk område, vi her beskæftiger os med, og jeg tror derfor, at der er behov for, at jeg giver en uddybende redegørelse for, hvad der er op og ned i denne sag.

For det første tror jeg, at der er behov for at præcisere, at udvalgsbesvarelsen og mailen vedrører to forskellige udgiftsområder med forskellige opgørelsesmetoder for, hvor stor en del af udgifterne, der kan DAC-finansieres. Besvarelsen af spørgsmål L1 173 af 8. december 2015 omhandler alene præ-asylområdet, herunder indkvartering af asylansøgere, mens mailen af 21. august 2015 handler om integrationsområdet, herunder integrationsydelse.

Lad mig starte med præ-asylområdet. Her er der, som det fremgår af besvarelsen af 8. december 2015, brugt præcis

samme opgørelsesmetode på finanslovsforslaget for 2016 som på finansloven for 2015.

På præ-asylområdet opgøres de udgifter, der kan DAC-finansieres på de store udgiftsområder, herunder indkvarteringsområdet, på baggrund af en konkret opgørelse over, hvor stor en andel af asylansøgerne i indkvarteringsystemet, der har en opholdstid på mindre end et år. Til brugt for beregningen af DAC-andelen opgøres opholdstiden på månedsbasis og DAC-andelen for hele året opgøres som et vægtet gennemsnit af de månedlige opgørelser. Der er ikke foretaget ændringer i denne beregningsmodel fra 2015 til 2016.

På integrationsområdet er der, som det fremgår af den mail, som journalisten har fået aktindsigt i, udarbejdet en mere præcis beregningsmodel for, hvor stor en del af udgifterne til integrationsydelse, der forventes at kunne finansieres af udviklingsbistande i forbindelse med FFL16.

Præciseringen af modellen er sket som led i en løbende proces med at forbedre beregningsgrundlaget for opgørelsen af den resttid, der er tilbage inden for det første

opholdsår, når asylansøgere, der er meddelt opholdstilladelse, overgår til kommunerne.

Lad mig kort sige to ord om denne:

Beregningen tager for det første udgangspunkt i den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle asylsager afgjort i Udlændingestyrelsen. I beregningen tages der dernæst højde for, at en mindre andel vil få deres sag omgjort i Flygtningenævnet. De gennemsnitlige sagsbehandlingstider for de sager, der omgøres i nævnet, sammenvejes derfor med den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen til en samlet gennemsnitlig sagsbehandlingstid for asylansøgere, der meddeles opholdstilladelse i Danmark. Endelig tillægges ventetiden fra meddelelsen af asyltilladelse til tidspunktet for overgivelse til en kommune på gennemsnitligt halvanden måned. På det grundlag beregnes den resterende tid inden for det første opholdsår. Denne resttid lægges sammen med aktivitetsforudsætningerne til grund for beregningen af de udgifter i integrationsfasen, der kan DAC-rapporteres.

Beregningen er som nævnt løbende blevet præciseret, men principperne for opgørelsen af udgifterne fra 2015 til 2016 er uændret.

Jeg håber, at min gennemgang har gjort det klart, at vi faktisk gør os meget umage med at sikre så præcise beregninger som muligt for de udgifter, der DAC-rapporteres på ministerområdet.

Så meget i forhold til de spørgsmål, som artiklen i Altinget har givet anledning til.

2. Jeg vil nu gå videre til at besvare første del af samrådsspørgsmålet. Her er jeg blevet bedt om at redegøre for regeringens brug af muligheden for at anvende midler fra udviklingsbistanden til at finansiere flygtninge- og integrationsaktiviteter i Danmark. I forhold til dette kan jeg oplyse, at regeringen har fulgt præcis de samme retningslinjer, som den tidligere regering.

Disse retningslinjer betyder overordnet set, at der kan indrapporteres udgifter relateret til asylansøgernes og senere flygtningenes første opholdsår i Danmark. Disse udgifter omfatter for størstepartens vedkommende udgif-

ter til indkvartering af asylansøgere og asylsagsbehandling. Herudover indrapporteres udgifter til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark og er overgået til integration i kommunerne.

I forhold til de anvendte opgørelsesmetoder er man igen nødt til at skelne mellem de to overordnede udgiftsområder – præ-asyl og integrationsområdet.

Jeg er blevet bekendt med, at der tilbage i 2012 blev set på DAC-reglerne. Her blev det bl.a. konstateret, at opgørelsesmetoden og de udgiftsposter, der danner grundlag for DAC-rapporteringen på præ-asylområdet, havde været stabil gennem mere end 15 år. I 2014 stoppede man imidlertid med at DAC-finansiere udgifter til tvangsmæssige udsendelser. Denne regering har anvendt præcis de samme opgørelsesmetoder på præ-asylområdet, som den tidligere regering.

På integrationsområdet kan vi se, at man i 2014 blev opmærksom på, at visse udgifter ikke blev DAC-rapporteret uagtet at udgifterne lå indenfor retningslinjerne for DAC-rapportering.

Dette kan konkret henføres til, at man før 2014 alene medtog udgifter til kvoteflygtninge og uledsagede mindreårige asylansøgere som får opholdstilladelse i Danmark, uanset at disse personer i forhold til DAC-direktivet i øvrigt ikke adskiller sig fra øvrige flygtninge, der opnår opholdstilladelse i Danmark.

Denne praksis er videreført af denne regering.

Opsummerende vil jeg understrege, at den nuværende regering ikke har ændret praksis for anvendelsen af midler fra udviklingsbistanden til at finansiere udgifter til asylansøgere og flygtninge i Danmark.

3. Jeg kan endvidere oplyse, at vi vil se på, om der er udgiftsposter, som vi i dag ikke medtager i de DAC-rapporterbare udgifter, der falder inden for direktivet.

For der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er regeringens politik at anvende muligheden for at finansiere dele af de meget store udgifter til asyl- og flygtningemodtagelse, vi har i Danmark, via udviklingsbistanden. Det er der god ræson i og det er min klare vurdering, at vi i forhold til den aktuelle flygtningekrise har påtaget os

et stort ansvar, som medfører store udgifter til asylansøgere og flygtninge i Danmark. Det er derfor naturligt, at anvende muligheden for at finansiere en del af disse udgifter over udviklingsbistanden.

Det var også det, der blev slået fast i forbindelse med aftalen om finansloven for 2016, hvoraf det fremgår – jeg citerer: ”En øget tilstrømning til Danmark i 2016 vil medføre merudgifter i 2016, som skal finansieres. Udgifterne vil i vidt omfang og i overensstemmelse med OECD’s regler og hidtidig praksis kunne finansieres inden for den ramme til udviklingsbistand, som er afsat på finansloven for 2016. Aftaleparterne er enige om, at mulighederne herfor skal udnyttes fuldt ud.”

Det er også klart, at når der er stigende udgifter til asyl- og flygtningeområdet i Danmark, så påvirker det den samlede anvendelse af udviklingsbistanden.

4. Jeg vil nu gå videre til anden del af samrådsspørgsmålet, hvor der spørges til, hvor stor en del af udgifterne til asyl- og flygtningemodtagelse, der er medtaget som DAC-rapporterbare udgifter i de sidste fem år.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har både i forbindelse med samrådet og i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 244 fra Udenrigsudvalget anmodet Udenrigsministeriet om at oversende de endelige opgørelser over DAC-rapporterbare udgifter i perioden 2011-2015, som Udenrigsministeriet har modtaget fra en række ministerier i den periode.

Lad mig allerførst slå fast, at fordelingen af ulandsrammen mellem Udenrigsministeriets bistand og flygtningemodtagelse i Danmark fastlægges på de årlige finanslove på baggrund af budgettal.

Det er meget vigtigt, at holde sig dette for øje.

De udgifter, der fremgår af besvarelsen af spørgsmål 244 er regnskabstal og de har således ikke haft indflydelse på, hvor mange udviklingsprojekter, der har kunnet igangsættes.

Opgørelserne viser de samlede DAC-rapporterbare udgifter i perioden fra 2011 til 2015 fordelt på udgiftsområder. Det fremgår af opgørelserne, at de DAC-

rapporterbare udgifter er steget fra ca. 650 mio. kr. i 2011 til ca. 2,7 mia. kr. i 2015.

De stigende DAC-indrapporteringer afspejler først og fremmest den stigning i antallet af asylansøgere, der har været i perioden 2011-2015. I 2011 kom der således ca. 3.800 asylansøgere til Danmark og i 2015 var dette tal steget til ca. 21.200 asylansøgere.

Når vi i mit ministerium ser opgørelserne igennem, er det imidlertid ikke muligt, at opgøre hvor stor en andel af de samlede udgifter til asyl- og flygtningemodtagelse i perioden 2011-2015, der er medtaget som DAC-rapporterbare udgifter. Det skyldes, at der i de opgørelser, som vi har modtaget fra Udenrigsministeriet for integrationsområdet alene fremgår de DAC-rapporterbare udgifter, og ikke den samlede udgift til området.

Som det fremgår af skemaerne i besvarelsen af spørgsmål nr. 244 fra Udenrigsudvalget er det udgifter til indkvartering af asylansøgere, der udgør den største udgiftspost, der er DAC-rapporteret i de seneste år. Det er naturligt, da de udgifter, der kan finansieres via udviklings-

bistanden vedrører asylansøgernes og senere flygtningenes første opholdsår i Danmark.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at andelen af udgifterne til indkvartering af asylansøgere fremgår af opgørelserne. Det fremgår her bl.a., at den del af udgifterne til indkvarteringsområdet, der blev DAC-finansieret i 2011 udgjorde 55 pct., mens andelen i 2012 udgjorde 61 pct. I 2013 udgjorde andelen 58 pct. og i 2014 80 pct. Endelig udgjorde den DAC-finansierede andel af udgifterne på indkvarteringsområdet i 2015 77 pct.

De varierende procentandele afspejler primært forskelle i sammensætningen af asylansøgere i de givne år, herunder i andelen af nyindrejste asylansøgere. En stigende andel af nyindrejste asylansøgere vil alt andet lige betyde, at en større andel af asylansøgere i asylcentersystemet vil have en opholdstid på under et år i Danmark. Dermed vil en større andel af udgifterne til asylområdet normalt kunne finansieres over udviklingsbistanden.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at omfanget af hvor meget ulandsbistand, der bruges til projekter i ulande [dvs. Udenrigsministeriets andel] bestemmes af budget-

tal, og ikke hvor mange penge vi reelt har brugt. Skal denne del af rammen sænkes eller forhøjes kræver det som udgangspunkt en ny politisk beslutning og et aktstykke.

Sammenfattende kan man om udviklingen i udgifterne sige, at punkt 1) regeringen har fulgt de samme retningslinjer som den tidligere regering og punkt 2) de øgede DAC-rapporterbare udgifter de seneste år har tæt sammenhæng med det stigende asylansøgere de sidste år.